

Bilag 3

Vildtbiologisk station.

Kalø pr. Rønne, den 23. januar 1953.

Fuldmægtig, frk. H. Bloch Nielsen, landbrugsministeriet.

Kære frk. Bloch Nielsen.

Jeg sender hermed brevet fra dr. F. Gudmundsson. Jeg vil gerne engang ved lejlighed have det tilbage.

I særtrykket af: VI Bulletin og The International Committee for Bird Preservation 1952 p. 153—160 (som De i givet fald kan få på biblioteket eller fra Bøje Benzon), står bl. a., at vildmink, efter at pelsavl begyndte i 1930, stadig har bredt sig, og der står en del om, hvilken skade de gør.

Endvidere at der siden 1939 er betalt en præmie på 60 islandske kroner (ca. 30 danske kr.) for hver nedlagt mink. (Fra anden side har jeg fået at vide, at jægeren eller fangeren også må beholde skindet — så det er en fin forretning). Bl. a. nævnes, at alene for året 1948 blev der betalt præmie for 1 200 mink, og det menes, at minken trods præmien stadig vil brede sig og øge antal. (Artiklen er åbenbart skrevet før den nye lov, der forbyder minkavl, er kommet frem).

Venlig hilsen

Johs. Andersen.

Underbilag

Naturugripasafnid.
(Museum of Natural History).

Reykjavik, Iceland, den 19. januar 1953.

Hr. Johs. Andersen, Vildtbiologisk station, Kalø pr. Rønne, Danmark.

Kære hr. Andersen.

De må undskylde, at jeg ikke har svaret på Deres brev af den 2. januar før nu. Jeg vedlægger dette brev et særtryk, hvor vildminkproblemet i Island bliver drøftet. I dette særtryk vil De finde alle de oplysninger, som jeg kan give Dem angående denne sag. Jeg vil kun tilføje, at ifølge en ny islandsk lov om pelsdyravl er det forbudt at grundlægge eller bygge nye minkfarme og alle, som for nærværende bedriver sådanne farme, bør have tilintetgjort deres bestand før slutningen af året 1955. Fra og med år 1956 vil altså minkavl være forbudt i Island.

Jeg håber, at disse oplysninger vil være Dem til nogen nytte.

Med venligste hilsener

Finnur Gudmundsson.